

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lefter Tudor, Lefter Olga, Lefter Igor, reprezentați de avocatul Bot Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Colibaba Radu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ecodar”, Lefter Igor, Lefter Olga și Lefter Tudor cu privire la încasarea datoriei conform contractului de împrumut și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 03 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 11 iunie 2018, Colibaba Radu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ecodar”, Lefter Igor, Lefter Olga și Lefter Tudor cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei împrumutului și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, conform contractului de credit nr.37104536/37023895 din 12 noiembrie 2012, BC „ProCredit Bank” SA a acordat SRL „Ecodar”, un credit în sumă de 137 200,00 dolari SUA, cu termenul de rambursare la 15 noiembrie 2017, conform planului de rambursare.

A relatat că, în scopul asigurării rambursării creditului, au fost încheiate contracte de fidejusiune din 12 noiembrie 2012 cu Lefter Igor, Lefter Olga și Lefter Tudor, care au garantat pentru SRL „Ecodar” față de Banca să execute obligațiile acestuia în mod solidar, cu întreg patrimoniul.

A susținut că, la data de 05 martie 2018 între BC „ProCredit Bank” SA, în calitate de cedent și Colibaba Radu, în calitate de cesionar a fost încheiat Contractul de cesiune, prin care cesionarul a preluat creanța BC „Procredit Bank” SA față de debitor SRL „Ecodar”, conform contractului de credit nr.37104536/37023895 din 12 noiembrie 2012, împreună cu garanțiile și alte drepturi accesorii.

Astfel, datoria conform contractului de credit nr.37104536/37023895 din 12 noiembrie 2012 și a contractului de cesiune a creanțelor nr. 05/03/2018 din 05.03.2018, cu situația la 05 martie 2018, constituie 23 580,00 dolari SUA.

A invocat reclamantul că, a expediat în adresa pârâților notificare din 21 martie 2018, prin care a informat despre scadența contractului de credit nr. 37104536/37023895 din 12 noiembrie 2012 și a solicitat achitarea tuturor plăților restante, acordând un termen rezonabil de 15 zile.

Totodată, înștiințarea pârâților privind înlocuirea creditorului și acordarea termenului pentru stingerea obligațiunilor asumate, a avut loc și prin anunțul plasat în Monitorul Oficial RM nr. 126-132 din 20.04.2018 însă, pârâții până în prezent nu s-au conformat cerințelor reclamantului și nu au achitat datoria existentă.

A solicitat reclamantul încasarea în mod solidar din contul pârâților SRL „Ecodar”, Lefter Igor, Lefter Olga și Lefter Tudor a datoriei în mărime de 23 580,00 dolari SUA, a cheltuielilor pentru servicii poștale și anunțul în Monitorul Oficial al RM, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000,00 lei și a taxei de stat achitate la depunerea acțiunii în mărime de 11 964,38 lei.

Prin hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă. S-a încasat în mod solidar de la SRL „Ecodar”, Lefter Igor, Lefter Olga și Lefter Tudor în beneficiul lui Colibaba Radu datoria împrumutului în mărime de 23 580,00 Dolari SUA (douăzeci și trei mii cinci sute optzeci Dolari SUA) în monedă națională cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, cheltuielile pentru servicii poștale în mărime de 427,80 lei și cheltuieli de judecată formate din plata taxei de stat în mărime de 11 967,38 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

Prin decizia din 03 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Lefter Tudor, Lefter Olga, Lefter Igor, reprezentați de avocatul Bot Alexandru și s-a menținut hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform art. 556 alin.(1) Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019), o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță.

Conform art. 558 alin. (1), (2) Cod civil, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii, iar art. 565 Cod civil, stabilește că regulile privind cesiunea creanței se aplică în modul corespunzător și în cazul cesiunii altor drepturi.

În același timp, instanța de apel a menționat că sunt relevante și dispozițiile art. 514 și 572 alin. (1) ale Codului civil, care reglementează că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Potrivit art. 1146 alin. (1) Codul civil, prin contract de fidejusiune, o parte (fidejutor) se obligă față de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parțial, gratuit sau oneros obligația debitorului.

Conform art. 1156 alin. (1) Codul civil, în cazul neexecutării obligației principale, fidejutorul și debitorul sînt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Astfel, avînd în vedere circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești prin prisma normelor de drept enunțate supra, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată soluția instanței de fond cu privire la admiterea acțiunii. Or, apelanții n-au confirmat careva probe care să confirme stingerea datoriei în mărime de 23 580,00 Dolari SUA.

La 04 iulie 2020, Lefter Tudor, Lefter Olga, Lefter Igor, reprezentați de avocatul Bot Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

S-a invocat că conform art.432 alin.(2) lit.a) și c) Cod de procedură civilă, instanțele ierahic inferioare au aplicat o lege care nu trebuia aplicată și au interpretat eronat legea.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 decembrie 2019 și a fost expediată participanților la proces la 13 ianuarie 2020 (f.d.160), însă date de recepționare a deciziei recurate la materialele cauzei lipsesc. Astfel, cererea de recurs declarată la 04 iulie 2020 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 31 iulie 2020 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.175), iar potrivit avizelor de recepție recursul a fost recepționat de către Colibaba Radu la 04 august 2020 (f.d.176).

Prin referința depusă la 04 septembrie 2020 Colibaba Radu, reprezentat de avocatul Lunga Dmitri a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

La 09 septembrie 2020 Lefter Tudor, Lefter Olga, Lefter Igor, reprezentați de avocatul Bot Alexandru a depus cerere de amânare a ședinței de judecată pe motivul studierii suplimentare a materialelor dosarului. Până la data examinării recursului dosarul civil nu a fost solicitat pentru studiere suplimentară.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de amânare este neîntemeiată deoarece, cererea de recurs a fost depusă la 04 iulie 2020, ședința de judecată a fost numită pentru data

de 16 septembrie 2020, prin urmare, avocatul Bot Alexandru a avut suficient termen de a face cunoștință cu materialele cauzei.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Lefter Tudor, Lefter Olga, Lefter Igor, reprezentați de avocatul Bot Alexandru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lefter Tudor, Lefter Olga, Lefter Igor, reprezentați de avocatul Bot Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru